

בג"ץ 4953/15

קבוע: 7.9.15

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. מנצור

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

ע"י ב"כ עו"ד בילאל סביחאת ואח'

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200

טל': 02-6283555 פקס': 02-6276317

העותרות

נ ג ד

אלוף פיקוד הדרום

על-ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466965 פקס': 02-6467011

המשיב

תגובה מטעם המשיב

1. בחתאם לסעיף 7(ב)1 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, חתש"ד - 1984, ולקראת הדיון בעתירה, הקבוע ליום 7.9.15, מתכבד המשיב להגיש את תגובתו לעתירה.

2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים מבית המשפט הנכבד לחורות למשיב לבוא וליתן טעם מדוע לא יאפשר לעותרת 1 (להלן: "העותרת") ובני משפחתה לבקר את אמה ואחיותיה ברצועת עזה במהלך החג המוסלמי אל-פיטר הקרוב (להלן: "החג").

המדינה תבקש להבחיר כבר עתה, כי אף שהעתירה חוגשה בעניינה הפרטני של העותרת בלבד, הרי שהלכה למעשה מבקשות העותרות כי תורחב המדיניות המצמצמת את כניסתם של ישראלים לרצועת עזה במקרים בהם קיימים טעמים הומניטאריים חריגים בלבד, כך שתותר למעשה כניסתם של כלל אזרחי ישראל ותושביה המעוניינים לבקר אצל קרובי משפחתם ברצועת עזה במהלך החג. להערכת המשיב ובהתאם לניסיון העבר, מדובר בפוטנציאל של מאות ואף אלפי בקשות מסוג זה.

3. המדינה תטען, כי דין העתירה לחידחות, בשל היעדר עילה לחתערבותו של בית המשפט הנכבד במדיניות המשיב ביחס לרצועת עזה. המדיניות העקרונית עליה החליט מפקד פיקוד הדרום היא כי אין מקום בעת הזו לאפשר כניסתם של ישראלים לרצועת עזה, פרט לחריגים הומניטאריים מיוחדים, וזאת בשל טעמים ביטחוניים מובהקים הקשורים

למצב הביטחוני-מדיני המיוחד השורר כיום בין מדינת ישראל לרצועת עזה. המשיבים יטענו כי אין כל עילה להתערב בהחלטה זו.

4. כבר בפתח הדברים נציין, כי טענות העותרות ביחס לכניסת ישראלים במהלך התגים המוסלמים עלו בפני בית המשפט הנכבד במסגרת מספר עתירות שונות בעבר, ונדחו. ראו בהקשר זה בג"ץ 7235/09 **תמוקד להגנת הפרט נ' אלוף פיקוד הדרום** (פורסם באר"ש, מיום 16.9.09) (להלן: "עניין תמוקד להגנת הפרט") וההפניות שם, וכן בג"ץ 5649/12 **חמדאן נ' אלוף פיקוד הדרום** (פורסם באר"ש, מיום 16.8.12) (להלן: "עניין חמדאן"), ובג"ץ 8250/07 **תמוקד להגנת הפרט נ' אלוף פיקוד הדרום** (פורסם באר"ש, מיום 10.10.07).

המשיבים יטענו, כי לא חל כל שינוי רלוונטי מהותי, אשר מצדיק בחינה מחודשת של פסקי הדין של בית המשפט הנכבד. למעשה, היבטים מסוימים במצב הביטחוני אף מעידים על תחמרה לאחרונה ומאז פסק הדין בעניין חמדאן. ארגוני הטרור הרבים הפועלים ברצועה ממשיכים בניסיונותיהם הבלתי פוסקים לפעול נגד מדינת ישראל, בין השאר על-ידי ירי רקטות, הוצאת פגיעים לעורף ישראל וניסיונות לחטיפתם של ישראלים. מעבר לאירועים הביטחוניים המתרחשים מעת לעת, מאז פסק הדין בעניין חמדאן התקיימו שתי מערכות צבאיות בין מדינת ישראל וארגוני הטרור הפועלים ברצועת עזה – מבצע "עמוד ענן" במהלך חודש נובמבר 2012 ולפני כשנה בלבד, במהלך החודשים יולי ואוגוסט 2014, במבצע "צוק איתן". מלבד האמור, למרבה הצער, גם בעת האחרונה ממש ממשיכים ארגוני טרור ברצועה, בין היתר, לשגר רקטות כנגד אזרחי ישראל, והדברים אף קיבלו ביטוי בתקשורת. לפיכך, לא רק שלא חל שינוי תמצדיק את השינוי במדיניות כאמור – החיפז הוא הנכון.

התשתית הנורמטיבית

5. נקודת המוצא המשפטית הינה, שלאף ישראלי אין זכות להיכנס לשטח רצועת עזה, וכי כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה אסורה, אלא אם קיבלו היתר מיוחד לעשות כן.

6. מאז מלחמת ששת הימים ועד לחודש אוקטובר 2000 עמד בתוקפו היתר כניסה כללי לישראלים לשטח רצועת עזה, שטח שהוכרז כ"שטח סגור" עוד בשנת 1967. בחודש אוקטובר 2000, לאחר פרוץ אירועי "גאות ושפל" ("האינתיפאדה השנייה"), חכרז מפקד כוחות צה"ל באזור על שטחי המועצה הפלסטינית ברצועת עזה כאסורים לכניסת ישראלים, אלא אם קיבלו היתר מיוחד לעשות כן.

7. על-פי ההלכה הפסוקת, לא הייתה לישראלים זכות כניסת לרצועת עזה, שכן השטח הוכרז כ"שטח סגור", וחופש התנועה של ישראלים אינו כולל את הזכות להיכנס לשטח שהוכרז כ"שטח סגור". לעניין זה, ראו סעיף 12 בפסק דינו של כב' הנשיא ברק בבג"ץ 9293/01 **ברקה נ' שר הביטחון פ"ד נו(2) 509 (2002)** (להלן – **פרשת ברקה**)).

8. הממשל הצבאי ברצועת עזה הסתיים ביום 12.9.05, ועימו בטלה וחלפה מהעולם תחיקת הביטחון ברצועת עזה. בהתאם לכך, כיום אסורה כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה מכוח חוראתו של סעיף 24(א) לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005 (להלן – **חוק יישום תכנית ההתנתקות**), הקובעת:

"החל ביום הפינוי של שטח מפונה, לא ייכנס ישראלי לאותו שטח, ולא ישהה בו, אלא בהיתר שייתן לו המפקד ובהתאם לתנאי ההיתר"

יוער, שבסעיף 1 בצו יישום תכנית ההתנתקות (חבל עזה), התשס"ה-2005, שהוצא מכוח חוראת סעיף 22 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, נקבע כי "השטח המפונה הוא כל רצועת עזה", ובסעיף 2 בצו נקבע, כי "יום הפינוי" הינו 15.8.05. עוד נוסף, כי בסעיף 2 לחוק יישום תכנית ההתנתקות נקבע, לעניין חבל עזה, כי "המפקד" הוא אלוף פיקוד הדרום (כיום – **מפקד פיקוד הדרום**), וכן מי שחוסמך על-ידו.

9. לפיכך, עד ליום הפינוי לפי חוק יישום תכנית ההתנתקות, כניסתם של ישראלים לשטחי רצועת עזה הוגבלה מכוח תחיקת הביטחון, ואילו לאחריו חניסה אסורה – למעט אם ניתן היתר לכך מטעם "המפקד" – מכוח חוראת חוק מפורשת שחוקקה הכנסת.

מדיניות המשיבים עד לשנת 2007

10. על-פי המדיניות העקבית שנחגה בתקופה שקדמה להתנתקות מרצועת עזה, והמדובר, כאמור, בתקופה של מספר שנים בטרם בוצעה תוכנית ההתנתקות, ככלל, כניסתם של ישראלים לשטחי המועצה הפלסטינית ברצועת עזה לא הותרה, וזאת בשל טעמי ביטחון מובהקים. ראו הפירוט בעניין זה שמופיע בפסק הדין בפרשת ברקה.

11. על-פי הפסיקה, השיקול הביטחוני הינו שיקול רלוונטי ומרכזי בנוגע לחתרת כניסתם של ישראלים לתחום המועצה הפלסטינית ברצועת עזה. כך היה לפני יישום תכנית ההתנתקות – ראו פרשת ברקה – וכך אף לאחריה – ראו בג"ץ 6339/07 גזאוי נ' אלוף פיקוד הדרום (פורסם באר"ש, מיום 29.7.07).

12. עוד נוסף, שעל-פי המדיניות שנקבעה לאחר תחילת אירועי "גאות ושפל", נוכח הרצון להתחשב במידת האפשר ברצונם של ישראלים לבקר את קרובי משפחתם ברצועת עזה, איפשר המשיב, בכפוף להיעדר מניעה ביטחונית פרטנית, את כניסתם לשטח הרצועה של ישראלים, שביקשו לבקר קרובי משפחה מדרגה ראשונה בשל קיומו של צורך הומניטארי חריג (חתונה, אירוסין, מחלה קשה שיש בה חשש לחיי החולה, הלוויה וכדומה). בנוסף התיר המשיב, בהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, את כניסתם לרצועת עזה של ישראלים הנשואים לאדם המתגורר בעזה. כמו כן, המשיב התיר לישראלים, בהעדר מניעה

ביטחוני פרטנית, להיכנס לשטח רצועת עזה לשם ביקור קרובי משפחה מדרגת ראשונה עימם לא נפגשו בשנה האחרונה, ובלבד שהבקשה הוגשה במהלך אחד מחגים – עיד אל-אדחה, עיד אל-פיטר (למוסלמים), חג המולד או חג הפסחא (לנוצרים). עוד יצוין, כי ישראלים שלחם ניתן היתר ביקור ברצועת עזה היו רשאים לצרף כנלווים אף את קרובי משפחתם מקירבה ראשונה, שגילם אינו עולה על 18 שנים. לא למותר לציין, כי החיתרים בהתאם למדיניות האמורה ניתנו באופן שוטף, בכפוף לחנכיות המדיניות והביטחוניות, בהתאם לשינויים שחלו בהן לאורך השנים. לעניין מדיניותם של המשיבים בעבר נבקש לתפנות לתגובה המשלימה (מספר 2) שהוגשה ביום 27.8.04, בבג"ץ 10043/03, שצורפה כנספח ע/2 לעתירה דנן.

13. גם לאחר יישום תכנית ההתנתקות לא שינה מפקד פיקוד הדרום באופן מהותי את מדיניות מתן החיתרים לכניסתם של ישראלים לתחום רצועת עזה, בשל קיומם של טעמים הומניטאריים חריגים, כפי שפורטה לעיל, וחכל בכפוף לשיקולים הביטחוניים חמשתנים מעת לעת.

מדיניות המשיבים כיום

14. בשל המצב הביטחוני המיוחד מאז השתלטות החמאס על רצועת עזה בקיץ 2007, השתלטות שכידוע יש לה גם היבטים מדיניים, חל שינוי מהותי במדיניות ישראל בכל הנוגע לתנועת אנשים בין ישראל ורצועת עזה. ביום 19.9.07 קיבלה וועדת השרים לענייני ביטחון לאומי את החלטה ב/34, בה הגדירה את רצועת עזה כ"יישורת טרור" העוינת את מדינת ישראל, והנחתה את מערכת הביטחון, בין היתר, על צמצום תנועת אנשים בין שטח ישראל לרצועה, כמתחייב מן הסיטואציה הביטחונית הקשה (ר' לעניין זה פסק הדין בבג"ץ 9132/07 אלבסיוני נ' ראש הממשלה (פורסם באר"ש, 30.1.08). מדיניות זו המשיכה גם לאחר מבצע "עופרת יצוקה", מבצע "עמוד ענן" ומבצע "צוק איתן" שהתרחש לפני כשנה בלבד, ואף ביתר שאת.

כך, למשל, התנועה דרך מעבר ארז מוגבלת כיום, ככלל, למקרים הומניטאריים, ובהם בעיקר מקרים רפואיים דחופים, מצילי חיים, מעבר עובדי ארגונים בינלאומיים מוכרים, מעבר בני זוג ישראלים מ"משפחות חצויות" (כשבן הזוג השני מתגורר ברצועה) ומעבר סוחרים – גם כל זאת בכפוף לשיקול דעתה של מדינת ישראל, אשר כאמור לא מוטלת עליה כל חובה בעניין זה.

נזכיר – רצועת עזה נשלטת על-ידי ארגון טרור, הוכרזה כשטח עויין, ואין כל חובה המוטלת על המדינה לאפשר לאזרחיה להיכנס אליה. נזכיר שוב, בהקשר זה, שברצועת עזה פועלים ארגוני טרור רבים, אשר עושים כל שביכולתם על מנת לפגוע במדינת ישראל ובאזרחיה. יש לציין, כי אמנם חמא"ס הוא הגורם אשר שולט ברצועת עזה ומנהל בפועל את היבטי החיים של תושבי רצועת עזה, אך עם זאת, ניתן להיווכח כי ארגוני טרור

נוספים הפועלים ברצועה אינם סרים בהכרח באופן מלא למרותו, ופועלים אף הם לביצוע פעולות טרור, ובחן שיגור רקטות לעבר מדינת ישראל, באופן המהווה סכנה ביטחונית.

15. הנה כי כן, היתרי כניסה לשטח רצועת עזה ניתנים לאזרחים ולתושבים ישראלים במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם נמצאת חצקה מיוחדת לכך.

16. כחלק מחליך שוטף של בחינת מדיניות הפעלת המעברים לרצועת עזה נערכת הערכת מצב ביטחונית עיתית, על-מנת לבחון את כלל העניינים חנוגעים למעבר בין רצועת עזה לישראל, ובכלל זה גם את עניינם של ישראלים המבקשים להיכנס לרצועת עזה לצורך ביקור קרוביהם במחלף עיד אל-פיטר.

17. כפי שפירטו המשיבים בעבר, עמדת גורמי הביטחון הינה, כי לעת הזו כניסת ישראלים לרצועת עזה, ומעבר של ישראלים בין רצועת עזה לבין ישראל, יוצרים סיכונים ביטחוניים משמעותיים, במספר חיבטים:

ראשית, השתלטות החמאס על רצועת עזה מגבירה מאד את החשש לחטיפת ישראלים לשם מיקוח, זאת בנוסף לכך שפועלים ברצועת עזה ארגוני טרור רבים נוספים. למותר לציין, כי לחטיפה של אזרחי ישראלי ברצועה עלולות להיות השלכות קשות ביותר, הן במישור האישי, הן במישור הביטחון הלאומי, כפי שניתן ללמוד גם מניסיון העבר, הרחוק וחקרוב, והדברים ברורים. אך נזכיר כי ישנם שני אזרחים ישראליים, אשר יתכן שמוחזקים בעת הנוכחית בידי ארגוני הטרור ברצועה.

שנית, קיים חשש ממשי לכך שיעשו ניסיונות לגייס אזרחים ותושבים ישראלים לארגוני הטרור השונים, בין באופן מודע, ובין במרמה או באיומים. הדברים מקבלים משנה תוקף על רקע המצב הביטחוני השורר כיום, בייחוד על רקע של מוטיבציה של ארגוני הטרור לפגוע בישראל ועל רקע ההערכה המודיעינית בדבר קיום מוטיבציה גבוהה מצד ארגוני הטרור הפלסטיניים לחוציא אל הפועל פיגועי טרור קשים בישראל, תוך שאינם מחססים לעשות שימוש לשם כך גם בתנועת אנשים אל רצועת עזה וממנה במקרים חומיטאריים.

18. עמדת המשיבים הוצגה בפני בית משפט נכבד זה בעבר, ובית המשפט הנכבד לא מצא עילה להתערב בה, כאמור בפסק דינו בעניין חמוקד להגנת הפרט:

"1. ענינה של עתירה זו באיסור על כניסתם של ישראלים לרצועת עזה, לצורך ביקור קרובי-משפחתם בחג המוסלמי עיד אלפטר, שיחול בעוד ימים אחדים. העותרים מלינים על שהמשיבים אינם מכבדים את הבטחתם משכבר לאפשר ביקורים מעין אלה, ומטעימים כי הדבר מוביל לקריעת אנשים, לרבות קרובים מדרגה ראשונה, ממשפחותיהם.

2. האיסור על ביקורי ישראלים בעזה אינו חדש עמנו. הוא שואב את כוחו מן הצו שהוציא תחת ידו משיב 1, אלוף פיקוד הדרום, על-פי סמכותו שבסעיף 24 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005. יסודו ביחסי העוינות השוררים בין מדינת ישראל לבין היישוב הפלסטיני ברצועת עזה, ובסיכון הנשקף מפני התרתו של מעבר ישראלים אל הרצועה וממנה, דרך תשתית מעברים שהיא כשלעצמה יעד מועדף לפעולות טרור.

3. בעתירות שהוגחו לפתחו בעבר. סבע בית-משפט זה כי לא סמח עילה להתערב בצו האלוף. כל עוד עומדת המציאות הביטחונית בעינה (כל"ץ 6339/07 גזאוי נ' אלוף פיקוד דרום (לא פורסם, 29.7.07); בג"ץ 8250/07 המוקד להגנת הפרט נ' אלוף פיקוד הדרום (לא פורסם, 10.10.07)).

ממסמנה זו אין מקום לשנות אף במסרה דנו. אין לכתב כי איסור על ביקורי קרובים, המקיף ביסודו של דבר בעיקר את אזרחי ישראל הערבים, גורע מזכויות מוגנות ופגיעתו קשה. עם זאת, בהתחשב בסכנות הממשיות אשר טמונות בהתרת הביקורים. ובו נוכח העובדה שהמשיבים בוחנים את מדיניותם מעת לעת. איננו סבורים כי פגיעה זו עולה במידתה על הנדרש.

בצורך להתאים את המדיניות למציאות הקיימת מצוי גם מענה לטענת העותרים, כי ניתנה להם הבטחה שלטונית (שלהשקפתנו, כלל לא ניתנה) – הכובלת, לשיטתם, את המשיבים, לאפשר את הביקורים.

4. מטעם זה החלטנו לדחות את העתירה, ואנו עושים כן בלא צו להוצאות

כעולה מפסק הדין בעניין המוקד להגנת הפרט, המשיבים הודיעו כי המדיניות הנוגעת לביקור של ישראלים ברצועה תמשיך ותיבחן מעת לעת, וזאת בהתאם למצב ולהערכות הביטחוניות כפי שתתבררנה מעת לעת. לאחר זמן מה, תוגש העתירה בעניין חמדאן, וגם שם הורה בית המשפט הנכבד על דחיית העתירה בהיעדר עילה להתערבות במדיניות זו:

1. בעתירה זו מבקשים העותרים כי יותר לכל תושבי המדינה ואזרחיה המעוניינים בכך לבקר בלוויית בני משפחתם אצל קרובי משפחתם המתגוררים בשטחי רצועת עזה בחג המוסלמי אל-פיטר הקרוב. לחילופין מתבקש בית המשפט לאפשר לעותרים 1-6 לצאת כאמור לרצועת עזה, ולחלופי חילופין מבקשים העותרים כי יתאפשר ביקור כאמור, אם לא בחג הקרוב – במועד חלופי. העותרים עומדים בעתירתם על כך שמזה חמש שנים, מאז שנת 2007, מונעים המשיבים כליל מאזרחי ישראל ותושביה לבקר את קרוביהם ברצועת עזה ואינם מאפשרים גם ביקורים בחגים. העותרים עומדים בהרחבה בעתירתם על ההיסטוריה, לרבות ההיסטוריה המשפטית, של סוגיית ביקורי הקרובים ברצועת עזה. העותרים מדגימים, באמצעות סיפוריהם האישיים הנוגעים ללב של כל אחד ואחד מהם, את הנתק הקשה

בין בני אותה משפחה. מדובר, לדבריהם, בהטלת חורבן על מאות משפחות וגדיעת חייהם המשפחתיים.

2. המשיבים מוסרים בתגובותיהם כי, כפי שכבר הודע לבית המשפט בעבר, מפקד פיקוד הדרום החליט כי אין מקום לעת חזו לאפשר כניסת ישראלים לרצועת עזה, פרט לחריגים הומניטאריים מיוחדים. זאת, בשל סעמים ביטחוניים מובהקים הקשורים למצב הביטחוני-מדיני המיוחד השורר כיום ברצועת עזה. לטענת המשיבים אין עילה שבית המשפט יתערב בהחלטה זו. המשיבים עומדים על כך שרצועת עזה נשלטת על ידי ארגון טרור: פועלים בה לדבריהם ארגוני טרור רבים אשר עושים כל שביכולתם לפגוע בישראל ובאזרחיה. לא רק ארגון החמאס אחראי להתנהלות ברצועה; ארגונים שונים הפועלים ברצועה, שאינם סדים בחרח באורח מלא למרותו של ארגון החמאס, פועלים גם כן לביצוע פעולות טרור. בכללן של פעולות אלו אף יש ניסיונות לחטוף ישראלים ולפגוע בהם, וניסיונות לגייס את תושבי ישראל. המשיבים מקיימים הערכת מצב ביטחונית עיתית, וחם מבהירים כי כך יעשו גם בעתיד. מכל מקום, לעת חזו כניסת ישראלים לרצועת עזה ומעבר של ישראלים בין רצועת עזה לבין ישראל יוצרים סיכונים ביטחוניים.

3. צר לנו על הפרידה המתמשכת בין העותרים וקרוביהם, אך גם לעת חזו לא ראינו אפשרות לסייע להם. אכן, חלף זמן מאז הונחה לאחרונה הסוגיה לפתחנו (ראו: בג"ץ 7235/09 המוקד להגנת הפרט נ' אלוף פיקוד הדרום (טרם פורסם, 16.9.2009)). הזמו חלף. אך המצב הביטחוני לא חוטב. לא נותר לנו אלא לחזור על דברים שנאמרו בעבר: בהתחשב בסכנות הממשיות הסמוכות בהתרת הביטחונים. וגוכת העובדה שהמשיבים בוחנים את מדיניותם מעת לעת – איו מסום להתערבותנו.

4. אכן, קרוביהם של העותרים נמצאים במרחק נסיעה קצר מכאן. כמעט – הושט חיד וגע במ. ואולם מרתק חנסיעת חסצר נראה רחוק כמו מסע אל מעבר להררי חושך. הכאב הוא מובו ונוגע ללבנו, אך לא נוכל לסייע לעותרים.

5. העתירה נדחית.

19. ואכן, המשיבים בוחנים מעת לעת את עמדתם. בשים לב לכלל הנסיבות, חרי שנכון לעת חזו, המשיבים תחליטו שלא לשנות מעמדתם, כפי שזו הוצגה בעבר בפני בית המשפט הנכבד, בין היתר, בתגובתם לבג"ץ 7235/09 ובג"ץ 5649/12. נדגיש, כי זמן קצר לאחר מתן פסק חדין בעניין חמדאן, החל מבצע "עמוד ענן". עתה מצויים אנו שנה בלבד לאחר מבצע "צוק איתן" אשר נמשך למעלה מחודש וחצי. דומה כי די בדברים אלה כדי להבהיר שלא חל כל שינוי חמצדיע בחינה מחודשת של פסק דינו של בית חמשפט הנכבד בעניינו

חמדאו, וגם נכו לעת חזו אינו מקום לשנות מהמדיניות בעניין כניסת ישראלים לשטח רצועת עזה.

20. כאמור בעתירה, העותרות פנו ביום 3.6.15 בבקשה כי תותר כניסת העותרת ובני משפחתה לביקור ברצועת עזה במהלך החג (נספח 8/ לעתירה). יצוין, כי פנייה זו הייתה אחת מבין מספר פניות דומות בהן התבקש לאפשר כניסתם של ישראלים לרצועת עזה במהלך חג אל-פיטר וחג אל-אדחא.

ביום 8.6.15 נשלחו אל העותרות שני מכתבים –

האחד – מכתב מפקד משרד ישראלים במנהלת התיאום והקישור לרצועת עזה, במסגרתו הובהר כי הבקשה אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו על-פי המדיניות הנוהגת כיום (נספח 9/ לעתירה).

השני – מכתב מלשכת מפקד פיקוד דרום, במענה (משותף) למספר פניות דומות לזו של העותרת, בו צויין כי "מפקד פד"ם ממליץ לאשר את הבקשות בהתאם להנחיות ובריקות השב"כ" (נספח 10/ לעתירה). יובהר, כי תשובה זו מקורה בטעות משרדית, אשר ממילא תוקנה לאחר שהתברר העניין, ונמסרה לעותרות תשובה על כך.

כאמור, במכתבו של היועץ המשפטי לפיקוד דרום לעותרים מיום 30.6.15 (נספח 12/ לעתירה) הובהר, כי "לאור המציאות הבטחונית ברצועת עזה בעת הנוכחית, מצא מפקד פיקוד הדרום שלא להיעתר לבקשתן בדבר מתן אישור כניסה לתושבים ואזרחים ישראלים לרצועה במהלך החג...". ביום 6.7.15 נשלח אל העותרות מכתב נוסף ממפקד משרד ישראלים במנהלת התיאום והקישור לרצועת עזה (נספח 13/ לעתירה), במסגרתו הובהר שוב כי הבקשות השונות ליציאתם של אזרחים ישראלים לרצועת עזה, לשם ביקור קרוביהם במהלך החגים, אינן עומדות בקריטריונים שנקבעו על פי המדיניות הנוהגת כיום, וכי החלטה זו התקבלה בתיאום מלא עם פיקוד הדרום.

21. באשר לטענות העותרות בעניין "חקלות" מסוימות, כאלו ואחרות, שאפשרו לאחר מבצע "צוק איתן" כניסה של פלסטינים מרצועת עזה לשטח מדינת ישראל, נבקש להבהיר, ראשית כי המדיניות בהקשר זה היא דינאמית, ומותאמת מעת לעת בהתאם למציאות הביטחונית-מדינית, ואין בעניין זה כלל וכלל כדי להשליך על המדיניות הנוגעת לכניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה ובחזרה, ושנית, כי לא כל שינוי במדיניות זו לגבי כניסת ישראלים לרצועה, לא לאחר מבצע "צוק איתן", ולא מאז שנת 2007. מכלול הסיכונים בעניין כניסת ישראלים, אשר מדינת ישראל מחויבת לביטחונם, ואשר רשאים לשוב לשטח מדינת ישראל בכל עת, לשטח רצועת עזה, שונה כמובן ביחס לכניסת פלסטינים לשטח מדינת ישראל, ולכן אין לחשוות בין הדברים. זאת ועוד, השיקולים האסטרטגיים, הביטחוניים והמדיניים השונים המעורבים בהחלטות לגבי מתן היתרים כאלו ואחרים לכניסת פלסטינים מרצועת עזה לשטח מדינת ישראל, שונה אף הוא

מהמקרה זין, כאשר עמדת המדינה, וכן על-פי פסיקת בית המשפט הנכבד, היא כי לא קיימת זכות מוקנית לעותרות לחיכנס לשטח רצועת עזה – שהוכרזה כשטח עוין ונשלטת על-ידי ארגון טרור.

22. נוכח כל אשר פורט לעיל, המשיב יטען כי דין העתירה להידחות.

העובדות המפורטות בתגובת זו אושרו על-ידי סא"ל אחוד צור, קצין המבצעים בפיקוד הדרום בצה"ל, לאחר שקרא את נוסח התגובה. אולם, בשל קושי לוגיסטי שנבע מנסיבות בלתי צפויות, לא ניתן היה לצרף את תצהירו במועד הגשת התגובה, ולפיכך תצהירו יוגש לבית המשפט הנכבד עד ליום 6.9.15.

היום, י"ט באלול תשע"ה
3 בספטמבר 2015

נועם מולה, עו"ד
עוזר למרקליט המדינה